

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.
Ψηφιδωτὸ Ἁγίων Ἀποστόλων Θεσσαλονίκης.

ΤΗ ΙΣ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν προημακὸν στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. (Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς).

Ο* ἔμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων,* ὅτε σου τὴν ἔνθεον* γνώμην, ἀπόστολε,* θεία προγνώσει ἐώρακε* καὶ ἐκ τοῦ κόσμου* τῆς ἀδικίας σε ἐλυτρώσατο,* τότε σε παγκόσμιον* φῶς ἀπειργάσατο,* τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα* καταφωτίζειν* καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος.* οὗ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον* ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι.* ὃν ἰκέτευε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο* ἐκ τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητείαν,* ὅτε σε ὁ ἄναρχος* Λόγος ἐφώνησεν,* ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος* καὶ κοινωνίαν* τῆς βασιλείας ἐπαγγειλάμενος,* τότε, παμμακάριστε,* πάντων ἀφέμενος* καὶ ταραχώδους συγχύσεως* ἀναχωρήσας,* αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας.* καὶ νῦν, θεόπτα, ἐμφορούμενος* τῆς ἀφράστου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς,* καθικέτευε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὀξυδερκία* πάλαι μὲν σε ἅγιον* λίθον τεθέαται,* ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον* καὶ τῆς ἀπάτης* τὰς ἐλεπόλεις καταλεαίνοντα.* ὁ Λόγος δέ, πάνσοφε,* ὁ ἐνυπόστατος* φῶς σε τοῦ κόσμου καὶ κήρυκα* δικαιοσύνης*

καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε,* λελαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι* τοῦ τρισηλίου φωτός, πανσεβάσμιε.* ὄν ἰκέτευε σῶσαι* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια.

Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἦχος β΄. (Ποίοις εὐφημιῶν).

Ποίοις οἱ εὐσεβεῖς ῥήμασιν* ἐπαινέσωμεν τὸν θεηγόρον,* τὸν τῆς εὐσεβείας θεμέλιον,* εὐαγγελιστὴν τε τὸν πρῶτιστον,* τὸν μυσταγωγὸν τῶν θεολόγων,* Ματθαῖον τὸν τὰς καινὰς πλάκας χαράξαντα,* καὶ νόμον τὸν ἐκ Σιῶν νομοθετήσαντα,* Χριστοῦ τὸν μύστην τὸν μέγαν,* τὸ φῶς τὸ φωτίσαν* πάντα κόσμον καὶ τὴν ἀχλὺν* δαιμόνων διώξαντα* θείᾳ δυνάμει τε καὶ χρηστότητι;

Ποίοις μελωδικοῖς ῥήμασιν* ἐπαινέσωμέν σε, θεορρημον,* τὸν πυρὸς τὴν γλῶσσαν δεξάμενον* καὶ Χριστοῦ τὰ θεῖα μυστήρια* ἐγγράφως τῷ κόσμῳ παραδόντα,* τὴν γέννησιν ἐκ Παρθένου τὴν ἀπόρρητον,* τὸ βάπτισμα καὶ τοὺς λόγους καὶ τὰ θαύματα,* μυσταγωγίας τὴν δόσιν,* τὰ πάθη, τὴν ἔγερσιν* καὶ τὸ χάρισμα τοῦ λουτροῦ,* Τριάδος τὴν μύησιν;* ἦν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ἰκέτευε.

Ποίοις, ἀναβοᾶ, στέμμασιν,* ἢ Χριστοῦ, σὲ στέψω, Ἐκκλησία,* τὸν ἀπὸ τελώνου ὑπάρξαντα* στήριγμα ἐμὸν καὶ θεμέλιον* καὶ τῆς πίστεως πατέρα μέγαν,* τοῦ πρώτου τῶν ἀποστόλων χοροῦ μέτοχον* καὶ χάριτος καὶ δυνάμεως τοῦ Πνεύματος,* τὸν συστησάμενον πόνοις* ἐμὲ καὶ τοῖς λόγοις* καὶ τοῖς αἵμασι καὶ εὐχαῖς* συνέχοντα πάντοτε* Χριστοῦ μιμήσει τοῦ πανοικτίρμονος;

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Καλοῦντι Χριστῷ* πρὸς μαθητεῖαν οὐράνιον* προθύμως ἠκολούθησας, θεόληπτε,* πᾶσαν σχολὴν φροντίδος

γηϊνης* ὑφ' ἐν παρωσάμενος.* ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας* γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος,* τῆς χαμαιζήλου πολιτείας* καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης,* εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνου γενόμενος,* φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας* καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν.* νῦν δὲ πρεσβευτῆς* παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος* καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων, Ματθαῖε,* φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Οἱ διὰ σὲ θεοπάτωρ* προφήτης Δαβὶδ* μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε* τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι.* Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου.* Σὲ γὰρ μητέρα* πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν* ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι* εὐδοκήσας Θεός,* ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα* φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι,* καὶ τὸ πλανηθὲν* ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον,* τοῖς ὤμοις ἀναλαβών,* τῷ Πατρὶ προσαγάγη* καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι* ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι* καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον* Χριστός, ὁ ἔχων* τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Α'

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (μ' 1-11).

Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Ἱερεῖς, λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν· ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα

σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε. Φωνὴ λέγοντος· Βόησον· καὶ εἶπα· Τί βοήσω; πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἰερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα· Ἴδου ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἴδου Κύριος Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων μετὰ κυρίας· ἰδου ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει.

Β'

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (νβ' 1-10).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, Σιών, ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου, Σιών, καὶ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου, Ἰερουσαλήμ πόλις ἡ ἁγία· οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος. Ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι, κάθισον, Ἰερουσαλήμ· ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου, ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· δωρεὰν ἐπράθητε καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε. Οὕτως λέγει Κύριος· Εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίαν βία ἤχθησαν· καὶ νῦν τί ἐστε ὧδε; Τάδε λέγει Κύριος· Ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεάν, θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε. Τάδε λέγει Κύριος· δι' ὑμᾶς διαπαντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι. Διὰ τοῦτο γινώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμι αὐτὸς ὁ λαλῶν· πάρειμι ὡς ὦρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουστήν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιών· βασιλεύσει σου ὁ Θεός. Ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ

ἅμα εὐφρανθήσονται· ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄφονται, ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν Σιών. Ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἠλέησε Κύριος αὐτὴν καὶ ἐρρύσατο Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὄφονται πάντα ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (ξα' 1-10).

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναστήσουσι· καὶ καινιοῦσι πόλεις ἐρήμους ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς. Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἄροτῆρες καὶ ἀμπελουργοί. Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ· ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμαστήσεσθε. Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὄρῳν αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ἠὺλογημένον ὑπὸ Θεοῦ καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ποταμοὶ θεογνωσίας* ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος* ἀνέβλυσαν, ἀπόστολε.* ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη* προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον.* ἦν καὶ νῦν αἴτησαι,* εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, στηριχθῆναι* καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς* ἠκολούθησας Χριστῷ.* καὶ σφραγισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι* τοῦ Ἁγίου Πνεύματος* ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ* εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα* ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους* εἰς φῶς θεογνωσίας,* Ματθαῖε ἀπόστολε.* καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σου πόθου* διὰ βασάνων πολυπλόκων* τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας.* Αὐτὸν ἰκέτευε, παμμακάριστε,* δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ζυγὸν λιπῶν ἀδικίας* καὶ χρυσὸν ἀπορρίψας πλεονεξίας,* ζυγῷ δικαιοσύνης προστρέχεις* καὶ μὴ κενούμενον πλοῦτον ἀρπάζεις,* ὡς ἐχέφρων ἔμπορος ἀνταλλαξάμενος* προσκαίρων τὰ μόνιμα* καὶ τῶν ἀπολλυμένων τὰ διαμένοντα.* τὸν γὰρ θεολαμπῆ* καὶ πολύτιμον μαργαρίτην κτησάμενος,* τὰ καίσαρος καίσαρι* τῶν κάτω συρομένων* ἐμφρόνως ἀπέλιπες.* καὶ τῷ παμβασιλεῖ εὐπειθῶς* ἀκολουθήσας Χριστῷ,* πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπλούτισας* εὐαγγελικαῖς θεηγορίαις, σοφέ.* Ἄλλ' αἴτησαι καὶ νῦν,* Ματθαῖε πανάριστε,* τοῖς σὲ τιμῶσι σωτηρίαν* καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ΄.

Τὴν τοῦ θείου Πνεύματος* σαφῶς χάριν δεξάμενος* τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν ἀποστόλων* συναριθμῶς, Ματ-

θαῖε, γέγονας* ὄθεν καὶ οὐρανόθεν* τὴν φερομένην ποτὲ πνοὴν βιαίαν* πυρίνη γλώσση ἐμπνευσθεῖς* τὴν τῶν ἐθνῶν ἀκανθώδη ἔφλεξας ἀθεότητα.* Χριστὸν τὸν Θεόν,* θεοκήρυξ, ἰκέτευε* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα* καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου* ψαλμικαῖς ὑμνωδίαις* Ματθαῖον εὐφημήσωμεν.* οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη* τοῦ νοητοῦ παραδείσου,* τὰς ψυχικὰς ἀρούρας* τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις ἐπάρδων* καὶ καρποφόρους δεικνύων* Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῷ παρέχοντι πᾶσι* ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ* ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Τί ὑμᾶς καλέσωμεν).

Νύμφην καὶ Παρθένον ἐκήρυξαν* τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς* καὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ* οἱ Θεὸν ἀξιωθέντες* κατιδεῖν σωματικῶς* καὶ Λόγου* καὶ Θεοῦ, κόρη, γεννήτριαν* καὶ Πνεύματος* Ἁγίου οἰκητήριον.* ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς θεότητος* σωματικῶς κατεσκήνωσε* τὸ πλήρωμα* πληρεστάτη οὐση χάριτος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. (Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν).

Τῆ τῶν λόγων σου σάλπιγγι* τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας* εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν, παναοίδιμε,* καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα* ἐκ γῆς ἀπεσόβησας* καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστοὺς* τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας* καὶ πρεσβεύεις νῦν* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι* τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας* τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ* καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. *(Ψαλμ. ιη' 5).*

Ο ἐν γλώσση πυρίνη σε* καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος* κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα* κατὰ τῆς πλάνης, ἀπόστολε,* Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρὰ* τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος.* ὃν ἰκέτευε* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι* τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας* τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,* ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (Ψαλμ. ιη' 2).

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος* διακύψας, ἀπόστολε,* πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας.* καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος* τὴν χάριν τὴν ἄφθονον,* ἡμῖν εὐαγγελικῶς* πᾶσι ταύτην διένειμας.* καὶ πρεσβεύεις νῦν* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι* τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας* τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ε'κ πυθμένος κακίας ἐσχάτης* πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς* ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης* παραδόξως ἀνέδραμες,* Ματθαῖε πανεύφημε.* τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῆ* καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ* πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος,* Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι,* μιμητῆς διάπυρος* ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι,* εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην,* ζωὴν καὶ σωτηρίαν* τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς* τοῖς θείοις προστάγμασιν.* ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον,* εὐαρεστοῦντας τῷ κτίστη* καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε,* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,* ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς.* Σὲ ἰκετεύομεν.* Πρέσβευε, Δέσποινα,* μετὰ τοῦ ἀποστόλου* καὶ πάντων τῶν ἁγίων* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε* καὶ εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε,* πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν* παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

*Ἔτερον.**Ποίημα Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.**Ἦχος γ΄. (Θείας πίστεως).*

Θείας ἤκουσας* φωνῆς τοῦ Λόγου* καὶ τῆς πίστεως* τὸ φῶς ἐδέξω* καταλείψας τελωνείου τὸν σύνδεσμον.* ὅθεν Χριστοῦ τὴν ἀπόρρητον κένωσιν* εὐηγγελίσω, Ματθαῖε ἀπόστολε.* Καὶ νῦν πρέσβευε* δοθῆναι τοῖς σὲ γεραίρουσι* πταισμάτων ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν* τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν* ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε.* ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση* ὁ υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν* τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος* ἐλυτρώσατο ἡμᾶς* ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος α΄. (Τὸν τάφον σου Σωτήρ).

Οἰ πρώτος τοῦ Χριστοῦ* Εὐαγγέλιον γράψας* καὶ πᾶσαν
δαδουχῶν* τὴν ὑφήλιον κτίσιν,* Ματθαῖος ὁ σοφώτα-
τος* καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος,* νῦν τιμώμενος* ταῖς ἱεραῖς
μελωδίαις* πᾶσιν ἄφεσιν* ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται* τοῖς πόθῳ
τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ* ἐπιστάμεθα πάντες,* παρθένον
ἀληθῶς* καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,* οἱ πόθῳ καταφεύ-
γοντες* πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα.* σὲ γὰρ ἔχομεν* ἁμαρτω-
λοὶ προστασίαν.* σὲ κεκτήμεθα* ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν* τὴν
μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα.

Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἦχος δ΄. (Ταχὺ προκατάλαβε).

Ματθαῖε ἀπόστολε,* πιστῶς ὑμνοῦμέν σε* καὶ πόθῳ
τιμῶμέν σε* ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ,* αὐτόπτην καὶ
κήρυκα,* πρῶτόν τε συγγραφέα* τῶν ἐκείνου λογίων,* μέγι-
στόν τε φωστῆρα* Ἐκκλησίας καὶ στῦλον* καὶ μνήμην τὴν
πανίερον* σοῦ νῦν γεραίρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα,* τὰς ἰκεσίας ἡμῶν* καὶ ταύτας
προσάγαγε* τῷ σῶ υἱῷ καὶ Θεῷ,* Κυρία πανάχραντε.*

λύσον τὰς περιστάσεις* τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων,* σκέδασον τὰς ἐνέδρας* καὶ τὰ θράση, Παρθένε,* τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων* κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα.

Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἦχος πλ. δ'. (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον).

Οὓς ἐχάραξας λόγους οἱ εὐσεβεῖς* εὐσεβείας θεμέλιον ἄρραγῆ* καὶ ρίζαν τῆς πίστεως* κεκτημένοι ὑμνοῦμέν σε.* τοὺς γὰρ θεῖους λόγους* Χριστοῦ καὶ τὰ θαύματα* καὶ τὰ θεῖα πάθη,* ταφὴν καὶ ἀνάστασιν* ἀπὸ σῆς ἀπαύστως* ἀκροώμενοι γλώσσης,* Ματθαῖε ἀπόστολε,* τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα* καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ ποιητῆς* ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν* προστάτιν σε ἔδειξε* τῶν ἀνθρώπων, πανάμωμε.* διὰ τοῦτο πάντες* πρὸς σὲ καταφεύγομεν* ἱλασμὸν πταισμάτων* αἰτούμενοι, Δέσποινα,* καὶ αἰωνιζούσης* λυτρωθῆναι βασάνου* καὶ πάσης κολάσεως* τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα,* ἵνα πίστει βοῶμέν σοι.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ* τοῦ δοθῆναι πᾶσι, κόρη, ἄφεσιν* τοῖς πιστῶς προσιοῦσι* τῇ σκέπῃ σου, ἄχραντε.

Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ* καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. *(Ψαλμ. ιη' 5).*

Στίχ. α΄. Οί ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεοῦ,* ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. *(Ψαλμ. ιη΄ 2).*

Στίχ. β΄. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι,* ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. *(Ψαλμ. ιη΄ 4).*

Τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ... (θ΄ 36. ι΄ 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους ...

(Ζήτει τῇ Λ΄ Ἰουνίου).

Ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ μετ’ αὐτόν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀποστόλου ...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου ...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου ...

Καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Σ οῦ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι,* Ματθαῖε ἀπόστολε,* καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,* διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα* πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον* ἐν μιᾷ θεότητι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

κατ’ ἐκλογὴν καταρτισθεῖς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Α ῥσμα ἀναμέλψωμεν, λαοί,* τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν* τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας,* ὠδὴν ἐπινίκιον* ἄδοντες καὶ βοῶντες.* Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ δεσπότη. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Υμνοίς τὴν πανάχραντον, πιστοί,* Μαρίαν εὐφημήσω-
μεν,* τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην,* τὴν σκέπην
τὴν ἔνθεον,* τὸν εὐδίων λιμένα,* τὴν τῶν πάντων πιστῶν
σωτηρίαν.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή* Μαρία ἀειπάρθενε,* Θεοτόκε,
κυρία, ἀγνή, ἐκλελεγμένη,* ἐξαίρετε Δέσποινα* πάντων
τῶν ποιημάτων,* σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

Ολὴν καθαρὰν σε εὐρηκῶς* ὁ καθαρός, ἐσκήνωσεν* ἐν τῇ
νηδύϊ σου, ἀγνή παρθενομήτορ,* καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε*
δίχα τῆς ἁμαρτίας,* ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Χαίροις, ὁ πανάγιος ναός,* ὁ πόκος ὁ θεόδροσος,* ἐσφρα-
γισμένη πηγὴ τοῦ ἀθανάτου ρεῖθρου.* τὴν ποιμνὴν σου,
Δέσποινα,* φύλαττε ἐκ παντοίων* πολεμίων ἀπολιορκήτως.

*Κανὼν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.**Ποίημα Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.*

Ἀκροστιχίς. Εὐαγγελισ(τ)ῆ Ματθαίω ἄδειν χρέος. Συμεών.

Ἦχος καὶ εἰρμός ὁ αὐτός.

Ερχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,* τὸν καὶ υἱὸν γενόμενον* ἀνθρώ-
που ὕστερον, διδάσκαλον, Ματθαῖε,* τὸ φῶς τὸ αἶδιον,*
οὗ τὴν χάριν ἐδέξω,* φώτισόν με ὑμνεῖν σε, θεόπτα.

Υψος μὴ λιπὼν τὸ θεϊκὸν* ἐπὶ τῆς γῆς ἐπέφανε* γεγονῶς
ἄνθρωπος ὁ Λόγος τοῦ ὑψίστου,* Ματθαῖε, καὶ μάρτυρα*
θεῖον τοῦ μυστηρίου* σὲ λαμβάνει καὶ κόσμῳ ἐκπέμπει.

Ανωθεν ἐδείχθης ἀπαρχὴ* τῶν σωζομένων, ἔνδοξε,* κλη-
θεὶς ἀπόστολος, μάκαρ, ἐκ τελωνίου* τῷ σῶσαι χρηστό-
τητι* ἁμαρτωλοὺς ἐλθόντι.* οἱ πιστοὶ σε διὸ εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Γένους ἐκ Δαβίδ ὡς ἀληθῶς,* Ματθαῖος καθὼς ἔγραψεν,*
οὔσα συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου* Δαβίδ σὺ τὸν
Κύριον* τούτῳ ἄδομεν φόβῳ* σαρκωθέντι καὶ σὲ ἀνυμνοῦμεν.

*Ἄλλος ἐκ τοῦ Μηναίου.**Ποίημα Θεοφάνους.**Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου).*

Πλουσίως μετάδος μοι* τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος,*
Ματθαῖε πανένδοξε* καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ,* καὶ βοήσομαι*
λαμπρῶς ἀνακηρύττων,* καὶ μέλψω γηθόμενος* τὰ σὰ
θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες,* τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν,* τοῦ
Λόγου ὡς ἤκουσας* τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς.* καὶ τῆς
χάριτος* ἐδείχθης οἰκονόμος* καὶ κήρυξ θεόληπτος,* θεομα-
κάριστε.

Αυτόπτης γενόμενος* καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας* τοῦ
Λόγου, ἀπόστολε,* τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός.* καὶ διέ-
δραμες,* αὐτοῦ τὴν παρουσίαν* εὐαγγελιζόμενος* πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν* καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν,* ζωῆς
τε φανέρωσιν* εὐηγγελίσω, σοφέ.* τῆς Παρθένου γὰρ* ἐν
μήτρᾳ ἐνοικήσας* ὁ ἀπεριόριστος,* κόσμον ἀνέπλασεν.

Καταβασία.

Ανοίξω τὸ στόμα μου* καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος,* καὶ
λόγον ἐρεύξομαι* τῇ βασιλίδι Μητρί.* καὶ ὀφθήσομαι*
φαιδρῶς πανηγυρίζων* καὶ ἄσω γηθόμενος* ταύτης τὴν
εἴσοδον.

Ὡδὴ γ'.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος* ὀροφουργέ, Κύριε,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας
δομῆτορ,* σύ με στερέωσον* ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ,* τῶν
ἐφετῶν ἢ ἀκρότης,* τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* μόνε φιλάν-
θρωπε. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Ιεράς πολιτείας* ἀποπεσών, ἄχραντε,* παρασυνεβλήθην
τοῖς κτήνεσι* καὶ κατάκριτος* ὅλος γεγένημαι.* ἢ τὸν
κριτὴν τετοκυῖα,* πάσης κατακρίσεως* ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους* καὶ ψυχικὸν δάκρυον* καὶ διη-
νεκῆ μοι παράσχου,* κόρη, κατάνυξιν,* ὅπως πενθήσω
μου* τὰ συμφυέντα μοι πάθη* ἐξ ἀπροσεξίας μου,* θεοχαρί-
τωτε.

Επουράνιαι τάξεις,* λειτουργικὰ πνεύματα,* δῆμος προ-
φητῶν, ἀποστόλων σου* καὶ μαρτύρων σου* σὺν τῇ
τεκούσῃ σε* ἐκδυσωποῦσιν, οἰκτίρμον.* τῷ λαῷ σου δώρησαι*
πταισμάτων ἄφεσιν.

Συμπαθείας με θείας* ὡς συμπαθῆς, ἄχραντε,* νῦν κατα-
ξιῶσαι δυσώπει* τὸν εὐσυμπάθητον.* τρόπους ἀσπλάγ-
χνους γὰρ* ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον* μετανοίας τρόποις με*
νῦν ἀνακάλεσαι.

Τοῦ ἀγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γῆς τὰ πάντα ὡς ὄναρ* καταλιπὼν ἔσπευσας* ἐξακο-
λουθῆσαι καλοῦντι* τῷ αἰωνίῳ Θεῷ.* ὅθεν οὐράνιος*
μύστης ἐγένου, Ματθαῖε,* καὶ γινῶσιν οὐράνιον* βροτοῖς ἐβρά-
βευσας.

Εκομίσω ὡς μύστης* τὴν Ἰησοῦ δύναμιν* καὶ πλείσταις
δυνάμεσι, μάκαρ,* λόγοις καὶ θαύμασι* κόσμον ἐζώγη-

σας,* τῷ ἐναρέτῳ δὲ βίῳ* πρακτικῶς ὠδήγησας* πρὸς θείαν ὄντως ζωὴν.

Λειτουργὸς ἀνεδείχθης* ὡς σεραφίμ ἕτερος,* ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι ἄνω* ὑπηρετήσας ἐν γῆ·* Χριστοῦ γὰρ γέγονας* μύστης, αὐτόπτης καὶ φίλος,* κήρυξ καὶ ἀπόστολος·* ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ισραὴλ ὁ δουλείας* ἐξαγαγών, Δέσποινα,* πάλαι τῆς Αἰγύπτου, νεφέλῃ* ἐν σοὶ καθήμενος* φυγὰς τὴν Αἴγυπτον* πατεῖ, Ματθαῖος ὡς ἔφη,* μεθ' ἧς πάντα ἔσωσε* τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἄλλος. (Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους).

Τοὺς σοὺς ἀποστόλους, Θεοῦ Λόγε,* φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς,* τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας* τῆς ἀθεΐας, Δέσποτα,* καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου* τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχία* Ματθαῖον τὸν ἄριστον, Σωτήρ,* τυράννων δυνατώτερον* τοῦτον εἰργάσω, Δέσποτα,* καὶ καθαιρέτην ἔδειξας* εἰδώλων πλάνης, φιλόανθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος* δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς,* Ματθαῖε, τὸ θεότευκτον* τοῦ Παρακλήτου ὄργανον,* δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται* Λόγος ὁ ἐνυπόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη* συντόνως ἐφώτισε λαούς,* Ματθαίου τοῦ θεόφρονος,* τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν,* τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν* τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,* ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ,* θίασον συγκροτήσαντας* πνευματικόν, στερέωσον·* κὰν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου* στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. Ήχος πλ. δ'. (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον).

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς,* τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς,* Ματθαῖε ἀπόστολε,* τῶν περάτων ἐδείχθης φωστήρ.* καὶ ἐκ τελώνου ὤφθης* ἀπόστολος ἔνδοξος,* μαθητῆς γενόμενος* καὶ κήρυξ τῆς πίστεως.* Ὅθεν συνελθόντες* κατὰ χρέος τιμῶμεν* τὴν πάνσεπτον μνήμη σου* καὶ πιστῶς ἐορτάζομεν,* μελωδοῦντες καὶ λέγοντες.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἁγίαν μνήμη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν,* τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ* νεφέλην ὑμνήσωμεν,* τὴν οὐράνιον κλίμακα,* τὸν λογικὸν παράδεισον,* τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν,* τῆς οἰκουμένης πάσης* τὸ μέγα κειμήλιον.* ὅτι σωτηρία* ἐν αὐτῇ διεπράχθη* τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις* τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων.* διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ.* Πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι* τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ωδὴ δ'.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός.

Επέβης ἐφ' ἵππους,* τοὺς ἀποστόλους σου, Κύριε,* καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν* καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου* τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι.* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

(Δίς).

Τροπάρια.

Παρθένος καὶ μήτηρ* ὑπερφυῶς ὤφθης, πάναγνε,* ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον* Χριστὸν τεκοῦσα· ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι* τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις.* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τῶ ξένῳ σου τόκῳ* τοὺς ἐκ Θεοῦ ξενιτεύσαντας* ἐν αὐτῷ ὠκείως, πανύμνητε·* μεγαλοφώνως ὅθεν σε πίστει δοξάζομεν* καὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε,* πάντων γηγενῶν τὸ διάσωμα.

Ως ὠφθης ἐν κόσμῳ* ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος,* ἐδωρήσω τὴν νίκην τοῖς φίλοις σου·* τῷ σῶ Σταυρῷ γὰρ δαίμονας οὗτοι ἀπήλασαν* ἐν πίστει ἐκβοῶντες·* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Εν δύο οὐσίαις* θεανδρικῶς γνωριζόμενον* τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας,* Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, θελήσεις φέροντα* καταλλήλως ταῖς τούτου* φύσεσι, Παρθένε πανάμωμε.

Τοῦ ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Σοφίας τῆς ἄνω,* Ματθαῖε, γεγονῶς πλήρωμα* καὶ τὸν κόσμον πληροῖς θείας γνώσεως,* αὐτοσοφίαν Χριστὸν ὡς ἔχων διδάσκαλον,* δι' οὗ οἱ φωτισθέντες* πιστοὶ σε πάντες μακαρίζομεν.

Η δόξα Κυρίου,* τῇ καθαρᾷ διανοίᾳ σου* ἐπιλάμψασα, φῶς σε ἀνέδειξε* πάντα τὸν ζόφον τῶν δαιμόνων διώκοντα·* διὸ οἱ λυτρωθέντες* τῆς τούτων πλάνης σὲ δοξάζομεν.

Μακάριος ὠφθης* ὡς ἀληθῶς, τὸν μακάριον* θεραπεύσας καὶ μόνον δυνάστην Θεόν,* οὗ τῆς ἰσχύος κατηξιώθης καὶ χάριτος* καὶ ἐχθροῦ δυναστείας* ἔθνη ἐρρύσω εὐφημοῦντά σε.

Θεοτοκίον.

Απέτεκες βρέφος,* ὃν ἀπειράνδρως συνέλαβες,* τὸν προόντα φθορᾶς δίχα, πάναγνε,* ἐλθόντα κόσμον φθορᾶς καὶ πλάνης λυτρώσασθαι,* ὡς Ματθαῖος κηρύττει·* ὅθεν σε, κόρη, μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. (Τὴν ἀνεξιχνίαστον).

Τῶ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ, Θεέ,* μεμαθητευμένος διέλυσε* κόσμου σοφίαν* ὁ θεόπτης μαθητής,* μεγαλοφώνως κράζων σοι.* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τῶ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ,* ποίαν εὐφημίαν προσεῖπωμεν,* σοί, θεηγόρε;* οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς* τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι* λόγῳ ἐξειπεῖν, ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνή* νοῦν τεθεαμένος ὁ ὑψιστος,* ὥσπερ λαμπάδα* εἰς λυχνίαν ὑψηλήν,* τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσιν,* πᾶσι, θεοφάντορ, προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν* ἢ εὐλογημένη ἀνύψωσας,* τὴν τοῦ ὑψίστου* ὡς κηήσασα ἰσχύν,* ὑπερφυῶς πανάχραντε* Μῆτερ, ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν* τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως* σοῦ τοῦ ὑψίστου* ὁ προφήτης Ἀββακούμ* κατανοῶν, ἐκραύγαζε.* Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε΄.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός.

Ινα τί με ἀπώσω* ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον,* καὶ ἐκάλυψέ με* τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον;* ἀλλ' ἐπίστρεψόν με* καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου* τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον, δέομαι. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Γενεαὶ γενεῶν σε* τὴν ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν.* οὐρανῶν δυνάμεις* ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν* εὐφημοῦσι, μόνη* ἐν γυναιξίν εὐλογημένη,* τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σῶον,* μὴ περιτρεπόμενον στάσεως κρείττονος* ἀλλ' εὐθυποροῦντα* καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα* ἐνδυνάμωσόν με,* τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον,* τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ῥυσάμενον.

Ωραιώθης, Παρθένε,* τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι* καὶ τῆς πρώτης Εὐας* περιέστειλας αἴσχος τὸ δύσμορφον* τὸν Χριστὸν τεκοῦσα,* περιβολὴν ἀθανασίας* χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Οὐκ εἶ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες* καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι,* τῇ σῆ θείᾳ δόξῃ* ἐγκαυχώμενοι, σὲ μακαρίζομεν.* σὺ γάρ, Παναγία,* τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις* εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Τοῦ ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τὴν ἀκτίνα τῆς θείας* χάριτος δεξάμενος, Ματθαῖε, γέγονας* τῷ πυρὶ τοῦ πόθου,* ὃ βαλεῖν ὁ Χριστὸς ἤλθεν, ἔμπυρος* καὶ πῦρ ὥφθης, φλέγων* τὴν ἀκανθώδη πᾶσαν πλάνην* καὶ τὴν θέρμην παρέχων τοῦ Πνεύματος.

Θείων ἔργων καὶ λόγων* ὥφθης μηνυτῆς τοῖς ἀνθρώποις, ἀπόστολε,* μύστης χρηματίσας,* θεωρὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ συνέστιος.* ὅθεν κατὰ χρέος* οἱ δεδεγμένοι ταῦτα πίστει* χορηγὸν ὡς τῶν θείων ὑμνοῦμέν σε.

Απὸ ὕψους λαλήσας* ὑπερουρανίου Κυρίου ὡς ἄγγελος* τοὺς ποικίλους λόγους* τῶν ἐν γῆ φιλοσόφων ἐμώρανας* ἐν ἐνθέοις λόγοις* καὶ μετερρῦθμισας τὴν κτίσιν* ἐξ ἀπάτης εἰς γνῶσιν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Ι'διον θεῖον ὕμνον* ἤσε τῶν ἀγγέλων χορός, ὡς ἐγέννησας* ἐν σαρκὶ τὸν Λόγον,* ὡς Ματθαῖος διδάσκει, πανάμωμε.*

Δόξα ἐν ὑψίστοις* τῷ ποιητῇ, ἐν γῆ εἰρήνη* σὺ τὰ πρὶν διεστῶτα γὰρ ἤνωσας.

Ἄλλος. (Ἐξέστη τὰ σύμπαντα).

Τὴν χάριν δεξάμενος* τοῦ Παναγίου Πνεύματος,* θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης,* θείως διδάξας* θεογνωσίας τὸ φῶς,* πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ* γράμμασιν ἐκτίθεσθαι* ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Η γλῶσσά σου κάλαμος* τοῦ Παρακλήτου γέγονεν* ἐνθέως, τοῦ λύτρωσιν διδόντος* τοῖς ἐπιγνοῦσι* τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ,* καὶ σοφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς* γυνῶσιν ἐπουράνιον,* ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

Αστράπτοντα θαύμασι* καὶ ἰαμάτων χάρισι,* σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ,* τὴν τῶν δαιμόνων* καταπατοῦντα ἰσχὺν* καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν* πάντων τῶν ὑμνούντων σε* τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν* υἱὸν τὸν προαιώνιον,* φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων,* ὡς ἐκδιδάσκων* ὁ θεηγόρος φησί,* καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς* πάθει τῷ τοῦ σώματος,* καὶ Παρθένος διέμεινε.

Καταβασία.

Εξέστη τὰ σύμπαντα* ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου.* σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε,* ἔνδον εἰσηλθες* ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ* ὥσπερ καθαρῶτατος ναός,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε* σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὡδὴ ζ΄.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός.

Αβυσσος ἀμαρτιῶν* καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει* καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως* συνωθεῖ ἀπογνώσεως.* ἀλλ'

αὐτὸς τὴν κραταιὰν* χειρὰ μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,* καὶ ἐκ
βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε. (Δίς).

Τροπάρια.

Ε΄χουσα τὸ συμπαθές,* ὡς τεκοῦσα τὸν φιλόανθρωπον
Λόγον,* σῶσον ἡμᾶς βιαίας* καὶ δεινῆς περιστάσεως·* σὲ
γὰρ μόνην οἱ πιστοί,* πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν* ἀκα-
ταμάχητον κεκτήμεθα.

Φρίττουσιν αἱ νοεραὶ* τῶν ἀγγέλων ἐκπληττόμεναι
τάξεις,* τὸν τῷ Πατρὶ συνόντα* πρὸ αἰώνων καὶ Πνεύ-
ματι* ἐκ γαστρὸς σου σαρκικῶς* βρέφος τικτόμενον
καθορῶσαι,* Θεογεννητορ πανσεβάσμιε.

Νόμοι φύσεως ἐν σοὶ* καταλύονται· ἀρρήτως γὰρ τίκτεις*
τὸν πλαστουργὸν τῶν ὄλων,* Θεοτόκε πανύμνητε,* ὡς
Θεὸν τε καὶ βροτόν,* δύο θελήσεις δὲ κεκτημένον* καὶ ἐνερ-
γείας, μητροπάρθενε.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς* πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως* ἐκ
σοῦ, ἀγνή, ἐν χρόνῳ* σαρκικῶς ἀποτίκτεται,* καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ
σκιᾷ* πάντες ζησόμεθα, ὥσπερ πάλαι* Ἰερεμίας προεφήτευσεν.

Τοῦ ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ω΄κτιρεν ὁ ποιητῆς* τὸ οἰκεῖον ὡς φιλάγαθος πλάσμα* καὶ
κατελθὼν μορφοῦται* τὸ φθαρὲν ἀνορθούμενος* καὶ τοῦ
ἔργου συνεργόν* σε θεῖον ἔδειξεν, ὦ Ματθαῖε·* διὸ πιστοὶ σε
μακαρίζομεν.

Α΄παντας φῶς ὁ Χριστὸς* τοὺς οἰκείους μαθητὰς ὀνομάζει*
καὶ ἄλας γῆν ἠδύνον·* σὺ οὖν, μάκαρ, λαμπρότερος*
πάντων ἤστραψας, ἐκθεὶς* τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἠδύνεις* τὴν
Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσάν σε.

Δώρημα θεῖον πιστοῖς* τοῦ Κυρίου οὐς ἀκήκοας λόγους* καὶ ἅπερ ἐθεάσω* ἐχαρίσω μυστήρια* γεγραμμένα, τὸν Θεὸν* δι' ὧν γινώσκομεν· ὅθεν, μάκαρ,* ἀξιοχρέως σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ελάμψεν ἐπὶ τῆς γῆς* ἐκ Παρθένου ἀπειράνδρου μενούσης,* ὡς Ματθαῖος γράφει,* Ἡσαΐας τε ἔβλεψε,* μεθ' ἡμῶν φῶς ὁ Θεός,* ὃν μεγαλύνομεν καὶ τὴν τοῦτον* σαρκὶ τεκοῦσαν μακαρίζομεν.

*Ἄλλος. (*Ἦλθον εἰς τὰ βάθη).*

Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνου,* ὡς ἠκολούθησέ σοι,* μετεσκεύασται ὁ θεηγόρος* τῇ παναλκεῖ, παντουργέ, δυνάμει σου* ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ρυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου* τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις* τῶν ἐθνῶν πληθύς, ἀνυψουμένη* πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα,* ὧ Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγραφεῖται θεοπλόκοις* τοῦ μαθητοῦ δικτύοις* τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων,* διὰ παντὸς πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν,* εὐεργέτα, ποδηγούμενα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων,* εὐαγγελίζεται σε,* τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα,* ἄνευ σποράς καὶ φθοράς, πανάμωμε,* ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Καταβασία.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον* τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες* τῆς Θεομήτορος,* δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,* τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα* Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. (Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας,* δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης* καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος,* πλοῦτον κομισάμενος* τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν.* ὅθεν ἀνεκήρυξας* ἀληθείας τὸν λόγον* καὶ τῶν ῥαθύμων ἡγείρας ψυχάς,* καθυπογράψας* τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ οἶκος. (Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν).

Η τοῦ ἐχθροῦ με τυραννίς* βιάζεται ἀπλήστως* καὶ τῆς ψυχῆς μου ὄλον* τὸν σπόρον καθαρπάζει,* Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ.* ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον* τῶν εὐχῶν σου δεδωκώς,* πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον* καὶ δεῖξον ὑμνωδὸν σου σμικρότατον* καὶ ὑφηγητὴν με* τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων* καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου σχέσεως.* πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας,* ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι,* πρῶτος γεγονὼς εὐαγγελιστῆς ἐν τῷ κόσμῳ,* καθυπογράψας* τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ις' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχοι

Σώζεις Ἰησοῦ καὶ τελώνας· σοὶ χάρις.
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.

Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτη κτάνεν ἕκτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ* κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως* καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ* μετέβαλον βοῶντες.*
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε* ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας. (Δίς).

Τροπάρια.

Σοῦ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν* τῆς θεότητος τὸ πῦρ, παρθενομητορ,* σωματοῦται ἐκ σοῦ* τὰ πέρατα φωτίζον* ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι.* διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

Μήτραν παρθένου ὑπεισδῦναι* ὡς εὐδόκησας, ἀνθρώπους θέλων σῶσαι,* τοὺς προφήτας σαφῶς* ἐδίδαξας τὸ θαῦμα,* Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας,* ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμους τῆς φύσεως, Παρθένε,* τῇ κυήσει σου καινίζεις παραδόξως* καὶ φθαρέντας ἡμᾶς* κακίστη παραβάσει* ἀναχωνεύεις· ὅθεν σε* κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε,* ὁ ἀσώματος ἐβόα σοι, Παρθένε.* σὺν αὐτῷ δὲ πιστοὶ* βοῶμέν σου τῷ τόκῳ.* Εὐλογημένος, πάναγνε,* ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τοῦ ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ιῶδιον νέας διαθήκης* νόμον ἔγραψε Χριστὸς ἐν σῇ καρδίᾳ,* ὃν ἐγγράφεις αὐτὸς* καρδίαις τῶν βοώντων.* Ὁ τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νέμοις εἰρήνην ἡμῖν πᾶσιν,* εἰρήνης υἱός, Ματθαῖε, χρηματίσας,* τὴν εἰρήνην Χριστὸν* τὸν ἐραστὸν ποθήσας* καὶ εὐαγγελισάμενος,* ὃν ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Χάριτος θείας ὡς μετέσχες,* ἐπεθύμησας, Ματθαῖε, μεταδοῦναι,* τῆς ἀγάπης δεικνὺς* θεοειδῶς τὸν ὄρον* μέχρι θανάτου· ὅθεν σε* οἱ πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ρήτωρ τοῦ τόκου σου, Παρθένε,* ἀναδέδεικται μέγιστος ὁ Ματθαῖος,* ἐρμηνεύων ἡμῖν* αὐτὸ καὶ καταγγέλλων.* ὧ εὐσεβῶς ἐπόμενοι,* Θεοτόκον σε φρονοῦμεν.

Ἄλλος. (Οὐκ ἐλάτρευσαν).

Εχρημάτισας* τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος* θεῖον ἐκτύπω-
μα,* ὡς μαθητῆς ταῖς αὐτοῦ* ἀκτῖσι πυρσούμενος,* ᾧ
ψάλλων ἔλεγες.* Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν πατέρων Κύριος* καὶ
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ως διάκονον* τοῦ λόγου, παμμακάριστε,* θείοις σκηνώ-
μασιν,* ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ,* ἐκεῖ σε κατώκισεν,* ὡς
σοὶ ὑπέσχετο,* ὁ ὑπέρθεος,* ὁ τῶν πατέρων Κύριος* καὶ Θεὸς
μόνος τῶν ὄλων.

Τὰ νοσήματα,* Ματθαῖε, φυγαδεύονται* καὶ δραπετεύου-
σιν* ἢ τῶν δαιμόνων πληθὺς* τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι* τοῦ
θείου Πνεύματος,* ἐν οἷς ἔψαλλες.* Ὁ τῶν πατέρων Κύριος*
καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον* Παρθένον ἐξιστόρησας* τοῖς θείοις
λόγοις σου,* τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς* τεκοῦσαν, ἀπόστο-
λε,* ᾧ πάντες ψάλλομεν.* Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν πατέρων
Κύριος* καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν* τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες* παρὰ τὸν κτί-
σαντα.* ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν* ἀνδρείως πατήσαντες,*
χαίροντες ἔψαλλον.* Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν πατέρων Κύριος*
καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα* καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς
Παρθένου* τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα* Κύριον
ὕμνεῖτε* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Μετὰ τόκον παρθένος διαμένεις* ὡς πρὸ τόκου, Παρθέ-
νε Θεοτόκε,* τὸν πλαστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσα-
σα.* ὅθεν σε ὑμνοῦμεν* καὶ δοξολογοῦμεν* εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ω ἐν πόλῳ παρειστήκεισαν τρόμῳ* μυριάδες ἀγγέλων
Ἄρχαγγέλων,* ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι.*
τούτῳ, Θεοτόκε,* πρέσβευε σωθῆναι* τοὺς σὲ δοξολο-
γοῦντας.

Ισταμένων βεβαίωσις ὑπάρχεις* καὶ πεσόντων ἀνόρθωσις,
Παρθένε.* διὸ καταπτωθέντα με ἀνάστησον,* ἵνα σε δοξά-
ζω* τὴν κεχαριτωμένην* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε Κυρίου.* χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Παρθένε.* χαῖρε, νεφέλη ἥλιον ἐκλάμψασα* τῆς δικαιο-
σύνης.* ὃν ὑπερυψοῦμεν* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Επεγνώσθης Θεῷ καὶ προσεκλήθης* καὶ πρὸς γνῶσιν
αὐτοῦ τὰ ἔθνη πάντα* προσεκαλέσω.* ὅθεν εὐφημοῦμέν
σε,* Κύριον ὑμνοῦντες* καὶ ὑπερυψοῦντες* εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ο ποιήσας τὰ πάντα Θεὸς Λόγος* θεολόγον καὶ σὲ ἀπὸ
τελώνου* δείξας τῷ κόσμῳ σωτῆρα ἀπέστειλε* καὶ ἐξ
ἀλογίας* διέσωσας ἔθνη* αὐτὸν ὑμνολογοῦντα.

Σωτηρίαν ἐβράβευσας τῷ κόσμῳ* διὰ λόγων καὶ ἔργων
θαυμασίων,* πᾶσι κηρύξας Θεοῦ τὸ σωτήριον.* ὅθεν ὡς
σωτῆρα,* μύστα τοῦ Σωτῆρος,* τιμῶμέν σε, Ματθαῖε.

Σὺ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον γράψας,* ἐν τῷ τέλει τὴν γνῶσιν
τῆς Τριάδος,* Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος παρέδωκας,*
ἐν ᾗ βαπτισθέντες,* ἓνα ἐν Τριάδι* Θεὸν δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Υπεδέξω τὴν χαρὰν πρώτη, κόρη,* κατιδοῦσα σὸν υἱὸν ἀναστάντα* ἐκ τῶν νεκρῶν, Ματθαῖος ὡς ἐκήρυξεν,* ἧς δεῖξον μετόχους* τοὺς σὲ Θεοτόκον* ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. (Παῖδας εὐαγεῖς).

Νεύσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις* Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος,* θέσει χρηματίσας τε,* φύσει ὅπερ πέφυκας,* τὴν οἰκουμένην, Δέσποτα,* εἴλκυσε ψάλλειν σοι.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωσπερ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένῃ* ὁ Λόγος τὸν θεολόγον ἐξαπέστειλε,* ζόφον μὲν διώκοντα,* ἔθνη δὲ φωτίζοντα* θεολογίας δόγμασιν.* ὅθεν καὶ ἔψαλλε.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγω καθαρῷ καὶ διανοίᾳ* Θεῷ σοι προσομιλήσαι ἐξεγένετο.* ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες,* τούτῳ προσεπέλασας* καὶ συνεκράθης ἔνδοξε.* ὅθεν καὶ ἔψαλλες.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων* ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε.* πύλην παρθενίας γὰρ* ὤδευσεν ὁ Κύριος* καὶ Θεοτόκον ἔδειξε.* διὸ κραυγάζομεν.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ* ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διέσωσατο* τότε μὲν τυπούμενος.* νῦν δὲ ἐνεργούμενος* τὴν οἰκουμένην ἄπασαν* ἀγείρει ψάλλουσιν.* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός.

Ο΄ρους παρῆλθες τῆς φύσεως* τὸν δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον* καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας.* διό σε, Θεοτόκε,* ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν. *(Δίς).*

Τροπάρια.

Φωναῖς πατέρων πειθόμενοι* δύο ἐν οὐσίαις, ἀγνή, καὶ θελήσει* τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκ σοῦ τικτόμενον* πιστῶς δοξολογοῦμεν* καὶ σέ, Παρθένε, μεγαλύνομεν. *(Δίς).*

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον,* φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον,* καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε, τέτοκας.* διό σε, Θεοτόκε,* ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Φάνηθι, ἄχραντε Δέσποινα,* θεῖος συνεργὸς τοῖς ἀχρείοις οἰκέταις σου* καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τὰς προσευχὰς ἡμῶν* προσάγουσα Κυρίῳ* τῷ τῶν αἰώνων βασιλεύοντι.

Τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ματθαῖε χαίροις ἀπόστολε,* εὐαγγελιστὰ τοῦ Χριστοῦ, φίλε γνήσιε,* αὐτόπτα, ὑπηρέτα, κήρυξ καὶ σύμμορφε* τῶν τούτου παθημάτων* καὶ κληρονόμε τῆς ἐλλάμψεως.

Ε΄ρχεσθαι μέλλει ὁ Κύριος* καὶ καθίσει κρῖναι τὸν κόσμον, ὡς ἔφησας,* καὶ συγκαθίσεις τότε κριτῆς· καὶ ποιήσον* ἐν δεξιᾷ σταθῆναι* τοὺς δεξαμένους σου τὸ κήρυγμα.

Ω΄ τοῦ σεπτοῦ σου κηρύγματος,* ὃ παραλαβοῦσα ἐγγράφως στηρίζεται* Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία σὲ μεγαλύνουσα,* ἦν ἄθραυστον εὐχαῖς σου* ἐν τούτῳ πάντοτε συντήρησον.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἐπαγάλλονται, Δέσποινα,* τῇ μνήμῃ τοῦ σοῦ θεοκήρυκος ἄγγελοι* σὺν ἀποστόλοις μέσον ἔχοντες λάμποντα.* ὃν καὶ ἡμεῖς τιμῶντες,* σὲ ἐξαιρέτως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. (Ἄπας γηγενῆς).

Κ άλλους νοητοῦ* ἐδέξω διάδημα* θεῖον, ἀπόστολε·* καὶ τῆς βασιλείας δὲ* εὐπρεπεστάτῳ* στέφει κεκόσμησαι* χειρὶ τοῦ παντοκράτορος,* καὶ διαλάμπεις, σοφέ,* σὺν ἀγγέλοις* θρόνῳ παριστάμενος* τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, παμμακάριστε.

Ε ὕλου τῆς ζωῆς* ἀξίως τετύχηκας,* κήρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ,* εὐαγγελισάμενος* ζωῆς τῷ κόσμῳ* θείαν ἐπίσκεψιν·* τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως* οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν,* διαμείνας* ἄσειστος, ἀκράδαντος* Ἐκκλησίας κρηπίς, παμμακάριστε.

Ν ὕμνην τοῦ Χριστοῦ* ἐνθέως ἐκόσμησας* Εὐαγγελίῳ σου* ὥσπερ διαδήματι,* τὴν Ἐκκλησίαν,* θεομακάριστε·* καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου* πανηγυρίζει φαιδρῶς·* ἦν ῥυσθῆναι* πάσης περιστάσεως* καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κ όλπων οὐκ ἐκστάς* ἀνάρχου Γεννήτορος* Λόγος ὁ ἀναρχος,* ὡς εὐαγγελίζεται* Ματθαῖος γράφων,* Θεὸς σεσάρκωται* ἐκ σοῦ, ἀγνή πανύμνητε,* τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν* ὀλοτρόπως* πᾶσαν ἐνδυσάμενος* καὶ τὰ ταύτης λαβὼν ιδιώματα.

Καταβασία.

Α πας γηγενῆς* σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι* λαμπαδουχούμενος·* πανηγυρίζέτῳ δὲ* αὐλῶν νόων* φύσις, γεραίρουσα* τὰ ἱερὰ εἰσόδια* τῆς Θεομήτορος,* καὶ βοάτῳ·* Χαίροις παμμακάριστε,* Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. (Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ).

Τ οῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν* ἀπορρίψας ἐμφρόνως,* Χριστῷ κατηκολούθησας,* ὧ Ματθαῖε θεόφρον·* τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ* θαυμαστῶς ἐπόμενος,* ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις* τῆς

αὐτοῦ βασιλείας* καὶ τῆς δόξης κοινωνός* καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων.

Ἔτερον. Συμεὼν Θεσσαλονίκης. (Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν).

Από τελώνου γέγονας* θεολόγος, θεόπτης,* μύστης, αὐτόπτης, ἔνδοξε,* ὑπηρέτης καὶ φίλος,* ἀπόστολός τε καὶ κήρυξ,* εὐαγγελιστῆς θεῖος* Χριστοῦ, Ματθαῖε πάνσοφε,* καὶ δυνάμει τῇ τούτου* καθοπλισθεὶς* τῶν εἰδώλων πλάνην ἔθραυσας πᾶσαν* καὶ ἔθνη κατεφώτισας* ἐν αὐτῷ σε τιμῶντα.

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ. Ὅμοιον.

Εξ Ἀβραάμ, πανάμωμε,* καὶ Δαβὶδ οὔσα, κόρη,* ὡς ὁ Ματθαῖος ἔγραψε* γενεάν σου τὴν θεῖαν,* ἐκ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου* τὸν Θεὸν συλλαμβάνεις,* παρθένος, κόρη, μένουσα,* Βηθλεὲμ δὲ σπηλαίῳ* ἀπογεννᾶς,* ὃν ἄγγελοι ὑμνησαν σὺν ποιμέσι* καὶ μάγοι δώροις ἔστεψαν* καὶ ἡμεῖς προσκυνοῦμεν.

Εἰς τοὺς αἶνους, στιχηρὰ προσόμοια.

Ποίημα Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἦχος πλ. δ'. (Τί ὑμᾶς καλέσωμεν).

Τί σε, ὦ Ματθαῖε, καλέσωμεν;* τοῦ Χριστοῦ τῆς πρὸς ἡμᾶς* οἰκονομίας μηνυτήν;* συγγραφέα τοῦ σεπτοῦ* Εὐαγγελίου ἀπλανῆ;* δοχεῖον* καθαρὸν τῆς θείας χάριτος;* δυνάμεις* ἐνεργοῦντα, πάθη παύοντα;* καὶ φῶς ἐκ σκότους ρυόμενον* καὶ Θεοῦ γνῶσιν ἀυγάζοντα;* ὧ πρέσβευε* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πῶς σε κατ' ἀξίαν τιμήσωμεν* οἱ τυχόντες διὰ σοῦ* τῶν ἀγαθῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν,* ἐπιγνώσεως Θεοῦ* καὶ φωτισμοῦ πνευματικοῦ,* ἐγγράφως* τοῦ Κυρίου κομισάμενοι* τοὺς λόγους* καὶ τὰ ἔργα τὰ σωτήρια,* τὰ θεῖα πάθη, τὴν ἔγερσιν*

καὶ τὴν δευτέραν ἐπέλευσιν; ἢ πρόστηθι τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Τί σε οἱ πιστοὶ ὀνομάσωμεν; ἀπαρχὴν τῶν εὐσεβῶν ἢ εὐσεβείας στηριγμόν; θεωρὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἢ ὑπηρετήν τοῦ Χριστοῦ; καὶ τούτου μυστολέκτην τε καὶ κήρυκα καὶ φίλον, μιμητὴν τε καὶ ἀπόστολον; πολλά, Ματθαῖε, δωρήματα σοὶ ὁ διδάσκαλος ἔνειμεν, ᾧ πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαίροις, ᾧ Ματθαῖε, γενόμενος ἐκ τελώνου μαθητῆς καὶ θεολόγος τοῦ Χριστοῦ, μετανοίας ἀφορμὴ τοῖς ἐπιστρέφουσι πιστῶς, ὁ τούτου μιμητῆς τοῦ πάθους σύμμορφος καὶ θείας βασιλείας τε συμμέτοχος ἥς καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τοὺς σέβοντάς σου τὸ κήρυγμα καὶ μέγιστον ὡς ἀπόστολον τιμῶντάς σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον, πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν ζυγὸν καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου ἠκολούθησε Χριστῷ καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου θεῖος ἐχημάτισεν. ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκουμένην καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ὠδὴ τοῦ α' κανόνος τοῦ ἁγίου καὶ ἢ ζ' τοῦ β', ἢ τὰ εἰς ἀποστόλους ἀντίφωνα (σελ. 41) μετὰ τοῦ ἀπολυτικίου Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν (σελ. 42-43).

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς (ι' 11 - ια' 2).

Ἀδελφοί, λέγει ἡ Γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ ...

(Ζῆτει τῇ Τρίτῃ τῆς δ' ἐβδομάδος).

Ἀλληλούια. Ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ (σελ. 43).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ' 9-13).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον ...

(Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ε' ἐβδομάδος Ματθαίου).

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν (σελ. 43-44).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἐκλογή πολυελέου δι' ἐορτὰς ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ στερέωμα*. Ἀλληλούια.* Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,* ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.* Ἀλληλούια.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,* καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.* Ἀλληλούια.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων* μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντα τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.* Ἀλληλούια.

Ἐφαναὶ αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ* καὶ ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.* Ἀλληλούια.

Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ,* ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.* Ἀλληλούια.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,* ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.* Ἀλληλούια.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν,* ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.* Ἀλληλούια.

Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοὶ σου,* καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.* Ἀλληλούια.

Ἐθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτῶν* καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν,* καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.* Ἀλληλούια.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν* καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.* Ἀλληλούια.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν* καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ,* καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.* Ἀλληλούια.

Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.* εὐλογητὸς ὁ Θεός. Ἀλληλούια.

Δόξα. Τριαδικόν.

Αναρχε Τριάς,* ἀμέριστε οὐσία,* σύνθρονε Μονάς* ὁμότι-
με τῇ δόξῃ,* ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ βασιλεία,* σῶζε τοὺς
πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, τοῦ Θεοῦ* εὐρύχωρον χωρίον.* χαῖρε, κιβωτὲ* τῆς
νέας διαθήκης.* χαῖρε, ἡ ἔγχρυσος στάμνος, ἐξ ἧς τὸ
μάννα* πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

*Καθίσματα εἰς μνήμας ἀποστόλων.**Ἦχος α'. (Τὸν τάφον σου Σωτήρ).*

Τοῖς πάθεσι Χριστοῦ* κοινωνὸς ἀνεδείχθης,* ἀπόστολε
σοφὲ* καὶ αὐτόπτα τοῦ Λόγου.* πίων γὰρ τὸ ποτήριον*
ἐτελέσθης δι' αἵματος.* Ἄλλ' ὡς σύνθρονος* καὶ κληρονόμος
ὑπάρχων* ἐκδυσώπησον* ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου* αὐτὸν ὡς
φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ* ἐπιστάμεθα πάντες,* Παρθένον
ἀληθῶς* καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,* οἱ πόθῳ καταφεύ-
γοντες* πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα.* σὲ γὰρ ἔχομεν* ἁμαρτω-
λοὶ προστασίαν.* σὲ κεκτήμεθα* ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν,*
τὴν μόνην πανάμωμον.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. (Ταχὺ προκατάλαβε).

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν* τοῦ ἀποστόλου, πιστοί.* ἐπέστη
γὰρ σήμερον* πᾶσι τοῖς πέρασι* φωτίζουσα ἅπαντας.*
οὗτος γὰρ τοῦ Κυρίου* ἀληθῆς ὑποφήτης* ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ*
ἀναδέδεικται μάρτυς.* διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν* βρῦει
ιάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. *Θεοτοκίον. Ὅμοιον.*

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα,* τὰς ἰκεσίας ἡμῶν* καὶ ταύτας προσάγαγε* τῷ σῶ υἱῷ καὶ Θεῷ,* κυρία πανάχραντε.* λῦσον τὰς περιστάσεις* τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων.* σκέδασον τὰς ἐνέδρας* καὶ τὰ θράση, Παρθένε,* τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων* κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'. (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον).

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλῶν,* τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν,* (...) μακάριε,* ἀνεδείχθης ἀπόστολος,* οὐρανόθεν πᾶσι* πηγάζων τὰ θαύματα* καὶ ἐθνῶν ἐγένου,* παμμάκαρ, διδάσκαλος.* ὅθεν σου τὴν μνήμην* ἐπαξίως τιμῶμεν,* ἐν ὕμνοις δοξάζοντες* καὶ πιστῶς μεγαλύνοντες,* θεηγόρε πανόλβιε.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. *Θεοτοκίον. Ὅμοιον.*

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς,* ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά,* προσφέρω σοι, Δέσποινα* ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου.* σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη* ὁμοῦ καὶ βοήθεια,* πειρασμῶν καὶ θλίψεων* αἰεὶ με ἐξαίρουσα.* ὅθεν ὡς ἐκ μέσου* φλογιζούσης καμίνου* ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με* ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι.* Θεοτόκε, βοήθει μοι* πρεσβεύουσα τῷ σῶ υἱῷ καὶ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι.* σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα* ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

